

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM 2010. AUGUSZTUS 13.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

DEMOKRATIKUS NÉZŐPONT

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

CSÚNYA JAPÁNOK?

Azt hittem, hogy rosszul hallok. De nem! Rámentem az ATV honlapjára, ott is ez van: „A második világháború végén a Hitlerrel szövetséges japánok nem voltak hajlandók a fegyverletételre. A fanatikus japán hadvezetést végül a több mint 200 ezer áldozattal járó hirosimai, majd a két nappal később nagaszaki elleni atomcsapás kényszerítette térdre.” Tetszik érteni? A japánok a rossz fiúk, az amerikaiak meg a jók, akik csak úgy, tiszta humanizmusból dobták le a bombákat. De miről is van szó? Japán a második világháború egyik fő felelőse. Tiszta sor! Nem akarták megadni magukat még 1945 nyarán sem. Ez is igaz! Bár, itt nem ártana hozzátenni, hogy a Szovjetunió – teljesítve a nyugati hatalmaknak tett ígéretét – az európai háború befejezése után csapatainak jelentős részét keletre irányította, és megkezdődtek a Japán elleni szárazföldi hadműveletek. Ez utóbbiak bizonyára megadásra kényszerítették volna a japánokat, anélkül, hogy japán városok polgári lakosait kellett volna elpusztítani.

A világ normálisan gondolkodó közvéleménye 1945-ben is tudta, és ma is tudja, hogy az amerikai atombomba bevetésére semmi szükség nem volt. Japán e nélkül is megadta volna magát. Az amerikai atomfegyver nem is a japánoknak szólt. A szovjeteknek, a világ haladó erőinek szólt: mi, az amerikaiak fogunk uralkodni! Az USA ma is ezt teszi. Nézz körül Irakban, Afganisztánban, nézd meg azt, amit tesznek Kubával, Venezuelával! A fasizmust nem szabad,

nem lehet tisztára mosni. De nem szabad, nem lehet tisztára mosni az Egyesült Államok felelőtlen, tisztességtelen politikáját sem, nem lehet megbocsátani a Hirosimára és Nagaszakira ledobott amerikai atombombákat. Senki sem bocsáthatja meg az USA mai állami terrorizmusát sem. Az ATV meg különösen nem!

IZRAELI BÁLNA

Gyermekkoromban nagy szenzációként egy preparált bálnát hordoztak körbe az országban. Mindenki nagyon örült, még a bálna belsejébe is be lehetett menni. A bálna nagy volt, olyan hosszú, mint, mondjuk, egy rakéta. Én a Hősök tere környékén láttam, de számos magyar városban megfordult. A bálna persze külföldi volt, lévén, hogy bálna még a szocializmus nehéz éveiben sem volt a Balatonban, és ilyet szovjet exportból sem lehetett behozni. A városokat a szervező nyugati cég választotta ki. Mondom, a bálna olyan hosszú volt, mint, mondjuk, egy rakéta. Na már most! Azokon az utakon, ahol a bálnát szállító kamion akadálytalanul végig tudott menni, ott rakétát is lehetett szállítani. A hossza miatt. A preparált bálna így segítette elő, hogy a nyugati hírszerzés közvetlen információkat szerezzen a magyar katonai infrastruktúráról. Ez annak kapcsán jutott eszembe, hogy az izraeli légierő két vadász- és egy szállítógépet küld a kecskeméti repülőnapra, ráadásul magyar kérésre. Két F-16-os Sufa (Vihar) vadászgép és egy Hercules C-130-as óriás szállítógépet tart Magyarországra. Azt tudjuk, hogy

Magyarország fontos Izraelnek. Nem is olyan régen még a diplomáciai botrányt is megkockáztatták, annyira fontos volt nekik a magyar légtérben gyakorlatozni. De mi a jó ebben nekünk, magyaroknak? Szerintem nem kellene ideengedni az „izraeli bálnákat”.

DO YOU SPEAK ENGLISH?

Szeretném mindjárt az elején leszögezni, hogy nem vagyok tagja a Magyarországi Szülők Országos Egyesületének. Hallva legutóbbi ötletükről, úgy döntöttem: hátralévő éveimet anélkül élem le, hogy belépnek. Szóval, a gyermekeik alkotmányos jogaiért aggódó szülők szerint alkotmányellenes az a rendelkezés, hogy diplomát csak az kaphat, akinek van nyelvvizsgálója. A sajtó szerint az alkotmányos jogaikban mélyen sértett főiskolások és egyetemisták 30 százaléka nem kapja meg a diplomáját, mivel nincs idegen nyelvből vizsgája. Kérdezem én: mivel van a baj? A vizsgarendszerrel, mint olyannal? A magyar nyelvvizsgarendszer szerintem sem jó. Egy kézbe, állami kézbe kellene venni az egészet, és ingyenessé tenni. De valamilyen mércének lennie kell. A fő baj, gyanítom, nem is a vizsga, hanem az, hogy gyermekeink nem tanulnak meg nyelveket. Persze, a szülők, tisztelet a kivételnek, nem adják át a nyelvtudás iránti igényt, lévén, hogy kis hazánk polgárainak 75 százaléka semmilyen nyelvet sem tud. Ebben a kedves szülők is benne vannak.

Na már most! Ha van valami alkotmányellenes, akkor az az, hogy a magyar egyetemeken ma majdnem lehetetlen megtanulni egy idegen nyelvet. Nincsenek meg a feltételei a folyamatos, fegyelmezett, intézményesített nyelvtanulásnak. Ha az egyetemista öt éven át folyamatosan ösztönözve lenne a nyelvtanulásra, és az egyetem ehhez a feltételeket is megteremtene, továbbá szigorúan ellenőrizné is, nem lenne kérdés sem a tudás, sem a vizsga.

Menne mind a kettő!

HOL A GYÓGYSZER?

Gyári akció helyett utcai szórólapozást tartottunk, mert a Chinoin Gyógyszer-gyárban a szokásos nyári karbantartási munkálatokat végzik. Így van ez a legtöbb üzemben. Karbantartanak, takarítanak, a munkások elmennek szabadságra vagy egyszerűen csak nincs munka. A trafik is bezárt a buszmegállóban, mert Gyuri bácsi elutazott két hétre a Balatonra. Megszoktuk, hogy mindig augusztus elején megy, és ilyenkor két buszmegállót kell bliccelni egy jegyért.

De hogy egy kórház? Az nem állhatna le! Beteg ismerősömet akartam meglátogatni a MÁV-kórházban. Másfél órát kóvályogtam, mire megtaláltam az osztályt a hatalmas labirintusban, ahová nem ártana néhány útjelző táblát felszerelni. A folyosón senki. Nyitom a kórterem ajtaját, zárva van. A másik is, a harmadik is, a negyedik is. Minden ajtó zárva. Végre látok egy fehérköpenyest. Nyár van, összevonták az osztályokat, elmentek a dolgozók szabira – kiabálja futtában.

Fél óra séta, veríték, klausztofóbia, rémes szagok és megvan a beteg. Részletesen elmeséli a leállás történiáját. Jó kabaré uborkaszegzonban, a szobatársak is nevetnek.

Mindent értek, csak azt nem, hogy mi van ilyenkor a betegekkel? Nyáron kevesebb lenne a betegség? Vagy már az életmentés is szezonfüggő?

FOGARASI ZSUZSANNA

MEGHÍVÓ

A Munkáspárt

**Bács-Kiskun megyei szervezete
szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt
2010. augusztus 20-i,
ünnepi kenyérszegéssel összekötött műsorára
2010. augusztus 19-én, 10 órai kezdettel
Kecskemétre, a Deák téri
Szent István szoborhoz.**

**Ünnepi beszédet mond Thürmer Gyula, a
Munkáspárt elnöke
és Kalapos Mária megyei elnök.**

MEGHÍVÓ

**A Munkáspárt tisztelettel meghív
minden kedves érdeklődőt
2010. augusztus 19-én, délután 16 órakor
tartandó ünnepi megemlékezésére.
Helyszín: Budai Vár, Szentháromság tér,
Szent István lovasszobra.**

**AZ ÚJ KENYÉR
ÜNNEPÉN
ÁLLAMALAPÍTÓ
ELSŐ
KIRÁLYUNKRA,
SZENT ISTVÁNRA
EMLÉKEZÜNK.**

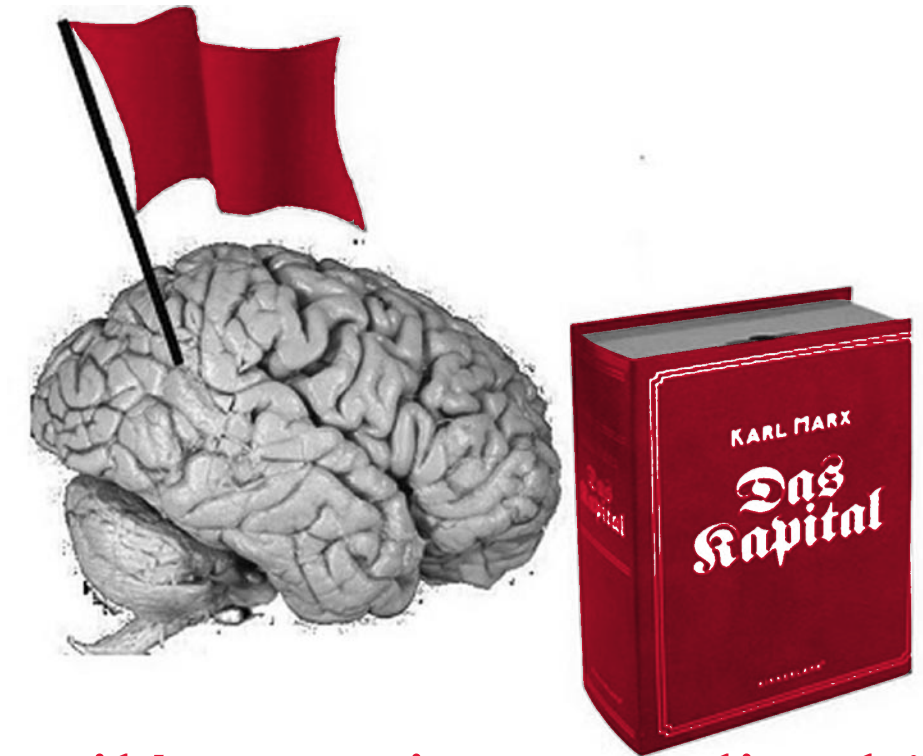

TANULJ, HOGY FIZETHESS!

A BOLOGNAI RENDSZER KÁOSZT ÉS POTENCIÁLIS MUNKANÉLKÜLISÉGET HOZOTT MAGYARORSZÁGRA

Magyarországon több mint harmincezer „bolognai-bébi” került napvilágra. Ők azok, akik az Európai Unió nyomására átvett oktatási rendszerben most végeznek. Végeznek? Közös vonásuk, hogy a rájuk erőltetett bolognai rezsim nem ad értékelhető tudást, egyetlen értelmiségi állás betöltésére sem tesz alkalmassá. Már, ha egyáltalán a túlsúfolt tantervek miatt nem kényszerülnek még egy-két évre az alapképzés padsoraiba. Így vagy elfogadják, hogy három évet a semmire pazaroltak, vagy visszatérnek „mesterképzésre”, ami további két évet vesz igénybe. Legalább. A bolognai rendszer értelmetlenségét Magyarországon elismeri tanár és diák, a kormányzat azonban nem tesz ellene semmit, mivel ebben nem akar szembekerülni az uniós direktívákkal.

A Bologna-folyamat kigondolói egységesített európai felsőoktatást képzeltek el, ahol a hallgatók szabadon vándorolhatnak a kontinens egyetemei között. Az első, három éves ciklus után megszerzett diplomákkal Nagy-Britanniától Oroszorszáig bárhol el lehet majd helyezkedni, a tömegoktatást megvalósító alapképzésből mesterfokozatra a jövőben csak a legokosabbak lépnek tovább, a legszűkebb elit pedig a harmadik, doktori fokozatot is megszerezheti – hangoztatták a rendszer kitalálói. Az új képzésre

Világ agyai, egyesüljetek!

való átállást 2000-től 46 ország vállalta. Így tett Magyarország is.

Magyarországon akkor jobboldali kormányzat volt, amely mániákusan ragaszkodott az addigi porosz struktúrához. Ez a rendszer rengeteg értelmetlen vonása mellett két évszázada elfogadhatóan működött. Nem nyitotta ki a kapukat

minden főiskolára és egyetemre vágyó előtt, azonban azok, akik bejutottak, értékelhető és a napi életben használható tudást kaptak. A magyar szocialista rendszer idején a felvételi alapvetően a diák tehetségén, képességein múlott. A rendszerváltás után ez pénzüggővé vált.

A fizetett oktatásnak számos formája van. Az ötletet 1996-ban felvető szociáldemokraták egyszerű tandíjat szedtek be. A jobboldal eltörölte a tandíjat, azonban megemelt minden egyéb járulékos költséget, a tankönyvtől a kollégiumig. A bolognai rendszert azonban – bár hivatalosan elfogadta –, ténylegesen nem vezette be.

A 2002-ben választásokat nyerő liberálisok és szocialisták de facto visszahozták a tandíjat és nekiláttak a bolognai reformnak. A tízéves fokozott bevezetés helyett a kormány öt év alatt áterőltette az egyetemeken az új struktúrát. Ennek köszönhetően az alapszakok jelentős részét nem dolgozták ki megfelelően, egyszerűen csak félbevágták a korábbi egyetemi képzéseket, vagy mindent bele-

Mit mond a Munkáspárt?

A Munkáspárt úgy véli: meg kell állítani a társadalom erkölcsi hanyatlását, vissza kell állítani a munka becsületét. Meg kell védeni a pedagógusokat, csökkenteni terheiket és segíteni alkotó munkájukat. A kis települések iskoláit újra meg kell nyitni. Az ország anyagi javait a modern állami közoktatás erősítésére kell koncentrálni.

A Munkáspárt szerint az eddigi osztatlan egyetemi szakok mellett (orvosi, mérnöki, jogi), a tanári képzésre is ki kell terjeszteni az osztatlan szakok számának növelését. Ugyanakkor alapvetőnek tartjuk az alapkutatásokat megalapozó elméleti szakágazatokban is az egylépcsős felsőoktatási rendszer kibővítését, a hazai kutatóbázisok fejlesztését. A Munkáspárt egységes, központilag nagyobb tartalmi körre kiterjedő tanterv bevezetését támogatja, de fontos politikai kérdésnek tartja, hogy az egységes tanterv tükrözze a mai világ változásait, a magyar társadalom sokszínűségét.

erőltettek az első három éves tantervbe, amely így teljesíthetlenné vált. Az ilyen kurzusok értéktelen diplomát adnak, és szinte lehetetlen elhelyezkedni velük a munkaerőpiacon. Több olyan szak esetében is bevezették az új struktúrát, ahol az károkat okozott. Ilyen elsősorban a pedagógusképzés. A csökkenő magyarországi gyereklétszám miatt a kisebb vidéki főiskolákat ma csőd fenyegeti.

A képzési struktúra hibás elemeket tartalmaz, amely egész Európában gondot okoz, még akkor is, ha ezt az oktatási miniszterek nem szívesen ismerik el. A rendszer nem érte el egyik alapvető célját, a képzések közötti átjárhatóságot sem. Az alapidplomákkal sok szakma esetében szinte lehetetlen elhelyezkedni. Központilag kellene szabályozni, hogy melyik felsőoktatási intézmény indíthat mesterszakot, hiszen ma a magasabb fejkvóta miatt minden intézmény erre törekszik, így sokszor olyan szakmákban is indul ilyen mesterképzés, amelyeknek nincs létjogosultsága.

Összességében az eredmény fejvesztett rohanás, tervezési káosz lett.

Senki nem értette, hogy a korábban jól működő felsőoktatási rendszert hogyan is kellene átalakítani. Tudniillik, a korábbi magyar felsőoktatásban megkülönböztették a főiskolai és az egyetemi szintű képzéseket, 3-4, illetve 5-6 évesre tervezve a tananyagokat.

A bolognai rendszerben – bizonyos speciális képzéseket leszámítva, mint az orvosi – minden szakra kötelezően kellett bevezetni a 3 éves bachelor, vagyis főiskolai szintű képzést, amelyre ráépülhet a master, azaz egyetemi szintű képzés.

Ez részben káoszt okozott azzal, hogy mi mindent kell bezsúfolni egy alapvetően egyetemi szintű oktatási kultúrához képest az alapképzésbe, másrészt a főiskolai szintű képzettséget szerzett diplomák „átjárhatósága” vált lehetetlenné.

Még egyszer hangsúlyozva: sok helyen mindent bezsúfoltak az első három évre, ami teljesíthetlenné tette a követelményeket, máshol pedig

értéktelenné tették a három év alatt elsajátított tudást.

Összességében ma a diákok három év után rendszerint szakbarbárok lesznek, nincs általános műveltségük, vagy ha igen, azt vagy nem az egyetemen szerezték, vagy ha ott, akkor nem a tananyagból, hanem a jobb tanárok igyekezetéből. Három év után nincs olyan érzésük, hogy egyetemet végzett emberként különösebben műveltek lennének, tudják a szakukhoz tartozó ismereteket. A szakokon átívelő úgynevezett alapozó kurzusok, mint filozófia, irodalomtudomány, nyelvtudomány, informatika, kommunikáció pedig vagy részben átfedésben vannak azokkal a tárgyakkal, melyeket a saját szakukon tanulnak, vagy alacsony szintűek, és átlagosan kétszáz fős tömegeknek tartják őket.

„Régen biztosan tudtuk, hogy az elsős főiskolások négy évig itt lesznek, most viszont izgulni kell, hogy az alapszakokon lesz-e elég gyerek, és tovább jön-e mesterszakra” – fogalmazott Szabó Antal, a Nyíregyházi Tanárképző Intézet igazgatója. A tanároknak azzal kell szembenézniük, hogy egyes szakokra alig akad hallgató, márpedig „nincs szükség nyolc tanárra ahhoz, hogy tíznél kevesebb hallgatót oktassunk három évfolyamon”. Az állásukat féltő tanárok Szabó szerint változóan tudtak alkalmazkodni az új rendszerhez, de a kezdeti tiltakozás mára „csendes morgolódássá” alakult.

A fenti vélemények magukért beszélnek.

Nézzünk néhány hallgatói és oktatói véleményt:

„Van olyan diák, akinek papírja van arról, hogy diszlexiás. Pedig ez egy bölcsészkar, ahová felvették, pedig mi szövegekkel dolgozunk” – mondta Németh György, az ELTE, a magyar elitegyetem ókor tanszékének tanszékvezetője.

„Beteg dolognak tűnt, hogy hároméves lesz a bölcsészképzés, hiszen ez nem jogosít semmire, de senki nem hallgatott ránk” – mondta a bölcsészkar egyik, névtelenséget kérő munkatársa. „Sokkal képzetlenebb emberek kerülnek majd ki az egyetemről, ez a rendszer szakbarbárrá teszi őket.” És mivel – részben az évek óta alacsony ponthatárok miatt – a hallgatók tudása is egyre gyengébb, az alapszakos diákok számára az elvárások szerint sokkal kisebbek, „a tanárok is úgy érzik, hogy nincs értelme tanítani, esetleg buktatni őket”.

„Három év után egy teljesen értéktelen papírt fogunk kapni” – foglalta össze a történelem alapszak értelmét egy elsőéves hallgató. A jegybeírásra váró, folyosókon ácsorgó diákok többsége arra panaszkodott, hogy a hároméves tananyagot rosszul állították össze, és túlságosan zsúfolt az órarend. Az utolsó félévben sokuknak még tucatnyi órára kell járnia, miközben diplomamunkát is kell írnia, és készülnie kell a mesterszakos felvételire. „Mesterszakra csak akkor kerülsz be, ha magadtól készülsz fel rá” – mondta egyikük.

A hallgatók harmada szerinte egyszerűen nem alkalmas az egyetemi tanulmányokra, az utóbbi időben nagyon sok a kettést kapó diák, aki csak többszöri nekifutásra csúszik át a vizsgákon. Éppen ezért a műszaki területeken oktató intézmények egységesen eldöntötték, hogy felzárkóztató kurzusokat indítanak a diákoknak, akik különben nem értenék az anyagot. A hallgatók felkészületlensége a normatív rendszernek köszönhető: az állam a támogatást hallgatónként biztosítja, vagyis a hallgatók létszáma határozza meg, mennyi pénzt kap egy intézmény. Nem a minőség: a létszám. A rendszer – melyet egy egyetemi tanár „istenverte fejpénzesnek” nevezett – arra kényszeríti az egyetemeket, hogy minél több diákot vegyenek fel, így minden hallgató elvesztése érzékenyen érinti őket. Márpedig ez komolyan veszélyezteti a felsőoktatás színvonalát.

A jelenleg működő, bolognainak nevezett rendszer – a felsőoktatás szereplőivel folytatott beszélgetések, és a három év után aktuális felülvizsgálatról szóló jelentések szerint – kaotikus, és szinte minden pontján korrekcióra szorul. Alaposan felül kell vizsgálni a képzéseket, hiszen a cél az lenne, hogy piacképes, kerek oktatást kapjanak azok is, akik nem tanulnak tovább mesterfokozaton – vagyis az alapszakos hallgatók mintegy kétharmada.

Ennyi azonban nem elég!

Ha Magyarország nem alakítja át gyökeresen a közoktatást, ha nem lép ki a bolognai rendszerből, ha nem költ lényegesen többet az oktatásra, a „fejpénzek” miatt továbbra is sokan vehetnek részt a felsőoktatásban, de tudásuk és diplomájuk értéktelen lesz, s a munkanélküli fiatalok számát szaporítja.

TŐKÉS BALETT

Kifejlett kapitalizmusunkban tényleg elhisszük, hogy a diák besétál egy boltba, s gyakorlati helyet kér és kap, pusztán azért, mert mondjuk a Kereskedelmi Főiskolára jár? Ugyan! Ez nem ilyen világ.

Bizonyos szempontból a szerencsések közé tartozom – alapidiplomám megszerzése még a boldog, bolognai rendszer előtti időkből származik. Másrészt persze ezzel a kiválónak egyáltalán nem nevezhető újjátással elintézték, hogy a korábbi ígéretekkel ellentétben gyakorlatilag nullára redukálták az egyetemi szintű képzésre való átlépés lehetőségét.

Persze, mehettem normális másoddiplomás okításra, jó is volt, szép is volt, drága is volt.

De ha valaha is egyetemi szintre akarom emelni a főiskolai végzettségemet, akkor „mehetek vissza a balettbe ugrálni” – vagyis kezdek újra az egészet, alsó hangon öt év gürzés után akár már a további három éves doktori fokozatért is startolhatok.

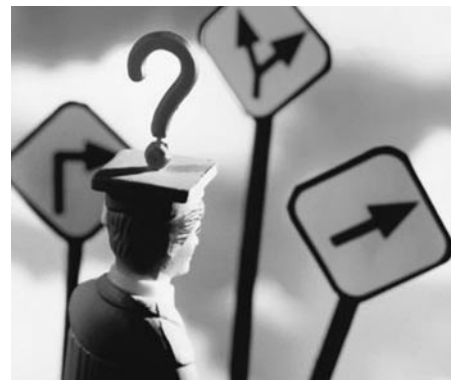
Már, ha nem olyan képzést nézek ki magamnak, amihez emelt szintű érettségi kell, ami ugye nekünk, az elmúlt sok-száz évben végzetteknek nincsen, mert a

bolognai rendszer előtti érettségik automatikusan középszintűnek minősülnek. Nem, nem fontos az akkor elért eredmény, nem utánunk, hanem előttünk az özönvíz: Bologna mindent elmosott. Kitűnő minősítéseket csakúgy, mint az országos versenyek győzelmeit, amik anno a „vörös szőnyeget” hozták bármilyen egyetemre.

De a mi problémánk a kisebb, az „idősebbek” már csak egyéni indíttatásból kacérkodnak felsőoktatási intézményekkel.

A mai frissen érettségizettek, frissen diplomázók katasztrofális helyzetben vannak: papírjuk vagy nincs, vagy ha van is, értékük kétes, álláspiaci szempontból pedig végképp az. Senki nem tudja, mit tanítanak nekik, sokszor még maguk a tantervet író tanerők sem. Káosz a köbön.

Eddig sem volt rózsás a pályakezdők helyzete, mára azonban a tragikum határát súrolja. Az egyetemek, főiskolák nem kötelezik szakmai gyakorlatra a hallgatókat

– hogy is tennék? Ők maguk sem tudnának gyakorlati helyet biztosítani, nem hogy az egyszerű halandók!

Kifejlett kapitalizmusunkban tényleg elhisszük, hogy a diák besétál egy boltba, s gyakorlati helyet kér és kap, pusztán azért, mert mondjuk a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolára jár? Ugyan!

Azt pedig melyik munkaadótól lehet ennek tükrében elvárni, hogy egy zéró tapasztalattal rendelkező friss diplomást vegyen fel, a sok tíz – száz, javában munkanélküli, ámde gyakorlattal rendelkező ellenében...?

Igen, van annyira kevés pénz, amiért egy negyven éves, tapasztalt szakember nem veszi fel a munkát. De a fiatal miért tegye? Neki most kellene megalapozni az életét, a karrierjét, a leendő családjának javait. Minimálbérből, 10-12 óra munkával?

Na, erre mondja szociológus barátom, hogy „nem véletlenül fogy a magyar”. Mert hogy – ha az előrejelzések pontosak – ez év végére már 10 millióan sem leszünk.

Mitől lennének? Akinek lehetősége nyílik, külföldre megy, új életet kezd. Akinek állása van, félti, nem mer gyereket vállalni. S ha merne is, legtöbbször nem tud normális kapcsolatot kialakítani, mivel nincs rá ideje. Ha pedig ideje lenne, pénze nincsen, még magára sem elegendő.

Csúnya ezt mondani, de egyre inkább igaz: a harmincas évekre hasonlít az átlag dolgozó helyzete. Sivárság, kilátástalanság, reménytelenség.

S ez jut osztályrészül a mostani, fiatal felnőtteknek, hiába rohangálnak luxus-kocsik az utakon, hiába építenek lakóparkokat, nekik mindebből semmi sem jár.

Mire alapozzák az életüket? Bankkölcsönökre? Annak már látjuk az eredményét.

Az új kormány tíz év alatt egymillió új munkahelyet ígér. Ennyit a rendszer-váltáskor két év alatt tettek tönkre.

A nyugdíj-korhatár az egekben. A munkanélküli diplomások száma is.

Tényleg csak mi látjuk a megoldást?

CSEH KATALIN

MÁR MEGINT ÁLL A BÁL

Mindig történik valami némely multi háza táján. Igen, máshol is, ahol a pénz felülírja a lelkiismeretet, az egészséget, a jószándékot, ami még a tisztességes versenyszellemet is megfojtja.

Emlékszem, nagymamámnak volt egy esernyője, amit 1951-ben vásárolt - akkoriban nem volt olyan fejlett a technika, mint manapság! Ez egy szovjet ernyő volt, amit 1975-ben is lehetett használni, és a kisebbfajta viharok sem törték össze. És ez egy példa, ami a dolgok tartósságát dicséri. Vajon ma miért nem gyártanak tartósabb használati tárgyakat? Ma, amikor a globális felmelegedés veszélyezteti a földgolyót és már nemcsak az unokáink, hanem a mi életünk is veszélyben forog? Iszonyatos pénzeket és emberi energiát fektetünk a szelektív hulladékgyűjtéstől az árvízi védekezésig sok mindenre, de azt észre sem vesszük, hogy tonnaszámra öntjük ki a környezetkárosító anyagokat a szemétkorba, kezdve az egyszer használatos esernyőktől a műanyagpohárig. Nem alkalmas a mai gyártási technológia tartós cikkek gyártására, vagy annyira buták lennének a szakembereink, hogy ezt nem tudják megoldani? Egyáltalán nem! A tőke felismerte, hogy ha felgyorsítja a termelést, sokkal több dolgot képes gyártani, de ennek csak akkor van számára értelme, ha ezek a dolgok silány minőségűek és el tudja adni az utolsó darabig. Igény pedig akkor van rá, ha tönkre megy a „rég”i. Igen, vannak dolgok, amelyek a technika fejlődésével elavulnak, és ki kell őket cserélni – ez rendben van. Leírom, mielőtt azzal rágalmaznának meg, hogy kőkorszaki viszonyokra vágyom. Változnak a mobiltelefonok, az orvosi felszerelések és számos, ma már nélkülözhetetlen eszköz, de mondjuk egy esernyőnek, cipőnek, töltőtollnak meg kellene érni a két éves életkort. A többségük nem éri meg. De például a hús, a vaj, a sajt néha még a 4-5 éves kort is megéri, mire a boltok polcaira kerül. Az Interneten olvastam, hogy egyik híres-hírhedt üzletlánc olyan sertéshúst árul, amiről maga sem tudja, hányszor volt visszafagyasztva. Nem érdekes? Kinek az érdeke? Hát nem a fogyasztóé, az biztos! Az okos multi pedig jól jár. Itt is, ott is.

Áll a bál, de meddig? A multikon kívül ki lehet elégedett?

FOGARASI ZSUZSANNA

A BALOLDAL EREDETE

Ha a Filozófiai lexikont az ókortól áttekintjük, láthatjuk, hogy baloldaliak azok, akik az emberiség története során a nagy igazságtalanságokat és azok elkövetőit bírálták.

A nagy gondolkodók mindig a szenvedők igazát képviselték. Soha nem a lelketlen, kegyetlen rendszerek urainak adtak igazat, hanem a megkínzott, kegyetlenül kihasználts és kizsákmányolt szegény emberek igazáért küzdöttek. Tehát mindig az volt baloldali, akinek világnézetét az igazságosság határozta meg.

A Kommunista Kiáltvány utolsó részében olvasható az Igazak Szövetségének megalakulása és megszűnésének körülményei. Ennek a szövetségnek Marx lett az elnöke, aki megírta a munkásosztály programját Engels-szel. Ez meg is jelent Kommunista Kiáltvány címen.

Ekkor az összes liberális kilépett az Igazak Szövetségéből, és azóta is halálos ellenségei a marxi eszmének. Mindenkit gyűlölnék, akinek valamilyen kapcsolata van a kommunista eszmeiséggel.

Nos, hogyan lehet balliberálisnak nevezni azt, aki ellensége a baloldalnak?

A „bal” jelzőt törölni kell, hiszen arra méltatlan a „liberális”. Már csak azért is, mert a legrohadtabb kizsákmányoló rendszerek urait hűségesen kiszolgálták (például a cárt). A nép elnyomói szolgálatára vállalkoztak az egész világon. A korrupciónak is mindenütt részesei. Misztifikátorok ők a javából!

Minden embert a világnézete, tettei minősítenek és viszonya a közösséghez, amelyben él. Miféle baloldali az, aki a kapitalizmus elkötelezettje és nem

a nép, hanem a tőkés kizsákmányolók híve? És van képük elénekelni az Internacionálét...

Felháborító az, hogy kommunistának nevezik azokat, akik akkor sem voltak kommunisták, mikor az MSZMP tagjai voltak. Lekommunistáznak arra nem méltó embereket. Persze ostobák, hiszen nemhogy a kommunista, de a baloldali jelző sem illik rájuk.

Az igazságosság hiánya miatt törvényszerűen bekövetkező feszültség bomlást idéz elő – írja Marx.

A baloldal pedig nem tűrheti az igazságtalanságot. Az emberi jogok maradtáktalan betartására csak a harmonikus szocializmusban lesz lehetőség.

A médiát a nyelv őrjönek kell megtisztítani a szennytől! Ők nemcsak a környezetet, a világot, de az emberek tudatát is szennyezik, körmönfont kifejezésekkel.

DUDÁS GYÖRGY

FRISS VÁDAK A MARXIZMUS ELLEN

Friss Róbert nem kisebb feladatra vállalkozott, mint hogy kitérölje az emberek agyából a tudományos szocializmust (A bolsevik kaloda, Népszabadság, 2010. július 24.).

Nem akarom az újságíró elkedvetleníteni, de meg kell jegyezni: nem az ő írása az első ilyen kísérlet az ideológiatörténetben. Csodák csodája: Karl Marx tanítása még mindig él, időszerűsége semmit sem kopott, ám a kritikusok nevét legfeljebb a sárguló újságlapok őrizték meg.

Értem én Friss és egykori-leendő elbarátai szándékát: hatékony fegyvert kell kicsalni a progresszió kezéből, hogy az elveszítse a távlatokat, s visszasüllyedve az ösztönösség kódos állapotába, a polgári politikusok-teoretikusok karjaiban kössön ki.

Úgy gondolják, ezzel elodázható a tőkés rend végpusztulása.

Friss cikkének terjedelme nem ad lehetőséget – egy rövid írás keretében – a mindenre kiterjedő reflexióra. Ezúttal meg kell elégednünk néhány kérdés felvetésével, nevezetesen: a marxizmus konzisztens összetevőinek kezelésével, vagyis a tudományos szocializmus lényegének védelmével.

Az újságíró nem javasol kevesebbet, mint hogy „fel kell hagyniuk a hagyományos osztályharcot, a forradalom lenini értelmezésével, a proletárdiktatúra céljaival”. Azokkal az ideológiai és gyakorlati eszközökkel tehát, melyek a „marxi” szocializmus

megvalósításának útját, esélyeit biztosítják. Örömmel üdvözlő a német szociáldemokraták Bad-Godesberg-i programját (1959), amikor is, a polgárság legnagyobb örömeire és elismerésére, nyíltan tagadták meg a marxizmust, s polgári alapokra helyezték a W. Brandt által fémjelzett elméletet: „akkor szakított Karl Marx osztályharc-elméletével, elvetve a forradalmat, a kizsákmányoló és kizsákmányolt osztályok antagonistikus ellentétének örök érvényét. Helyette valamennyi osztály és réteg demokratikus együttműködésén alapuló reformot hirdetett”.

Mi ez, ha nem a Lenin által is kárhözvont klasszikus revizionizmus? Aki ezt bírálja, könnyen megkaphatja a „sztálinizmus”, vagy a dogmatizmus förtelmes bélyegét.

Am nem tapasztalhattuk, hogy az elmúlt ötven esztendő alatt a német társadalom egy tapodtat is tett volna a közösségi rendszer felé. Miféle szocializmus az, melyet a tőkés és munkás kart karba öltve valósít meg, miközben folyik a munkásság szemérmetlen kizsákmányolása? Nem gondolhatunk komolyan arra, hogy egy hibrid alakulat fogja megoldani az emberiség nagy problémáit. A szocializmus (a közösségi tulajdonra épülő, kizsákmányolás-mentes demokratikus társadalom) felszámolja a kapitalizmust, radikális változást idéz elő a hatalmi- és termelési viszonyokban.

Minden egyéb megoldás szemfényvesztés, játék a szavakkal, a szocializmus önkényes értelmezése, relativizálása. A tőkés államok jelen történelme sem bizonyítja az osztályantagonizmusok megszűntét. Miután a proletariátus a burzsoázia ellenében és rovasára valósítja meg a közösségi társadalmat, új államra van szüksége, a szocializmust elősegítendő.

Nem valószínű, hogy a tőkés rend hasznélvezői ölbe tett kezekkel néznék végig, hogyan „orozzák” el alóluk a kapitalizmust. Ha nincsen szocialista állam, nincsen szocializmus sem. Ezt a polgárság és székértelölő is megértették, ezért a nagy felhajtás a munkáshatalom körül. Kilóg a lóláb: minden bírálat a marxizmus forradalmi elemeivel szemben a kapitalizmus megóvását célozza. Arra – nyomásnak engedve – kész a burzsoázia, hogy az értéktöbbletből valamivel többet juttasson a dolgozók egy részének, de a tőkés és a hatalomban nem osztózik. Ezt a kegyet hajlandó demokráciának, vagy jóléti államnak nevezni. Ebben az „új” rendszerben a proletariátus valójában nem társbérő, hanem kiszolgáltatott albérő.

Friss Róbert dolgozatával nagy szolgálattal kíván tenni a polgárságnak az ébredő proletariátussal szemben. De ez neki sem fog sikerülni.

HEGEDŰS SÁNDOR

**„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”**

„DE JÖNNEK ÚJ HADAK, HA KELL A SEMMIBŐL”

A spanyol polgárháború Párizsban éri Radnóti Miklóst. Hispánia, Hispánia című versében olvashatók e biztató sorai. A magyar kommunista mozgalom harcának kiemelkedően szép példája a magyar kommunisták részvétele a spanyol polgárháborúban.

A JOBBOLDAL A BALOLDALI EGYSÉGFRONT ELLEN

1936-ban, Spanyolországban a demokratikus választásokon egy baloldali pártokból álló egységfront aratott elsöprő győzelmet. Mondani sem kell, hogy a jobboldal ebbe nem nyugodott bele. 1936. július 17-18-án katonai felkelés kezdődött a köztársasági, azaz a baloldali kormány ellen.

Az egyik oldalon a baloldali erők. Élükön eleinte egy idős, szocialista politikus, a 67 éves Francisco Largo Caballero miniszterelnök állt, akit előszeretettel emlegettek a „spanyol Leninként”. 1985 óta szobor őrzi emlékét Madridban. Őt követte a 43 éves, ugyancsak szocialista párti politikus, Juan Negrín López. Nemzetközi téren a baloldali kormányt támogatja a Szovjetunió, a Komintern, a kommunista és munkáspártok zöme.

A másik oldal a szélsőjobboldali falangisták oldala. 1936. október 1-én az akkor 44 éves Francisco Franco lett a jobboldali erők főparancsnoka, a spanyol nép „vezére”, azaz caudillo, aki a polgárháborúban aratott győzelmét követően 1975-ig Spanyolország diktátora. Őt támogatja katonailag, politikailag a fasiszta Németország és Olaszország.

A háború végül is a jobboldal győzelmével ér véget. 1938-ban Spanyolország azonnal barátsági szerződést köt a hitleri Németországgal, és kilép a Népszövetségből. Mindennek azonban ára van.

ZALKA MÁTÉ

A háborús áldozatok számát 600-800 ezerre, az emigránsokét 300-400 ezerre teszik, s a következő években legalább 100 ezer embert végeznek ki. A polgárháború és a Franco-diktatúra megítélése korántsem egységes, az áldozatok rehabilitálásának ügye még mindig viharokat kavart.

MAGYAR KOMMUNISTÁK A SPANYOL FORRADALOM MELLETT

A KMP kezdettől fogva a spanyol nép ügye mellé áll. Politikai téren elítéli az ellenforradalmi lázadást, a német-olasz beavatkozást és a magyar kormány magatartását. A kormány hivatalosan ugyanis a benemavatkozást hirdeti, a valóságban a németek és Franco oldalán áll.

A KMP szervezi a szolidaritás más formáit is. „Anyagi hozzájárulással is elő kell segíteni a spanyol nép győzelmét” – olvashatjuk a felhívást a kommunista újságban, a Dolgozók Lapjában 1937 júliusában. És ténylegesen megkezdődik a gyűjtés az üzemekben, az MSZDP szervezeteiben, munkáslakásokban, kulturális egyesületekben.

A magyar munkásság hangulatát jól kifejezi a Népszava 1936. szeptember 8-i számában megjelenő közlés: „A magyar szervezett munkásság képviselői szeretetteljes üdvözlőket küldik a harcban álló spanyol munkásságnak, és lelkes rokonszenvvel figyelik a küzdelmet, amelyet a spanyol proletariátus a spanyol nép szabadságáért folytat.” Gondoljunk csak bele! Hitler három éve hatalmon van. Magyarország elindul a fasisztlódás útján. Magyarországon a kommunisták illegálisban. A Népszava kezdetől fogva, egészen elnémitásáig érdemben és tisztességesen tudósít a spanyolországi eseményekről.

Az MSZDP vezetése azonban nem egészen így gondolja, s a tőkés kormány – nem először – kihasználja ezt. Vitéz leveldi Kozma Miklós, a Gömbös-kormány belügyminisztere a Népszava írását követően kapcsolatba lép az MSZDP vezetőivel, majd a sajtóban is nyilatkozik: „A Népszava magatartása folytán a közvéleményben az a felfogás alakult ki, hogy az a határ vonal, amely a magyarországi szociáldemokrata pártnak létjogosultságát jelentette, elmosódóban van... A szociáldemokrata párt egyes tényezői biztosítottak arról, hogy az az elmosódottság, amelyet főntebb említettem, nem forog fenn.” Érthető, ugye?

A kormány megtiltja magyar állampolgárok részvételét a spanyolországi eseményekben. Kozma 1937 januárjában tájékoztatást ad a „magyar-csehszlovák határon működő valamennyi m. kir. Rendőrkapitányságnak, kirendeltségnek és járási főszolgabíróknak”: „kommunista ügynökök szervezési munkájának folyományaképpen Magyarországról bolsevista érzelmű, továbbá munkanélküli egyének úti okmányok nélkül, többnyire gyolgszerrel Csehszlovákiába szökdösnek, ahol őket csoportokba gyűjtik, és Csehszlovákián át Spanyolország felé irányítják.” Egyben utasítja őket arra, hogy az

ilyen személyeket el kell fogni, és dr. Hejtényi Imre budapesti főkapitány-helyetteshez, a politikai rendőrség fejéhez fel kell kísértetni.

„RAJTA, CSAK RAJTA, TÖRHETETLEN FAJTA”

Komját Aladár a spanyol honban küzdő internacionalistáknak, köztük magyaroknak szentelte egyik legszebb versét, a Nemzetközi brigád indulóját. Miért harcolnak Spanyolországban magyar kommunisták? Hallgassuk az ő válaszukat: „A mi itteni harcunk, amelyben részt vesz keresztény, zsidó, munkás, paraszt, kereskedő, orvos, mérnök, író, összekapcsolódik hazánk függetlenségének sorsával is.”

A KMP internacionalista köteletségének tekinti, hogy embereket is küldjön Spanyolországba, lévén, hogy a spanyol kormánynak szüksége van megbízható emberekre, köztük katonai és egyéb szakértőkre is. Másrészt, a KMP úgy véli, hogy a spanyol polgárháború lehetőség arra is, hogy a párt aktivistái harci edzettséget szerezzenek, próbát tegyenek elkötelezettségéből, fegyelmességéből.

A magyar résztvevők pontos számáról máig vita van. Szemjon Gendin, a szovjet katonai hírszerzés ideiglenes vezetője 1938 júliusában azt jelenti Vorosilov honvédelmi miniszternek, hogy a magyarok létszáma a nemzetközi brigádokban 510 fő. Magyar történészek 1957 utáni kutatásai alapján 965 magyar vett részt a spanyol polgárháborúban, igaz, nem csupán a brigádokban. Figyelemre méltó az összetételük. Ötvenöt százalékuk a kommunista párt tagja. Foglalkozásukat tekintve 57 százalék munkás, paraszt 15 százalék, értelmiségi 17, tisztviselő 11 százalék. A magyarok közül 56-an halnak hősi halált a spanyol fronton.

A KMP választja ki a spanyol frontra indulókat. Zömük már eleve külföldön él emigrációban. A személyek ellenőrzésében fontos szerepet játszanak a Komintern szervezetei és a szovjet belügyi szervek. Végére is, nem akármiről van szó.

A történelem igazolja, hogy a magyar internacionalisták valóban a „törhetetlen fajtához” tartoznak. Az internacionalista magatartás igazi megtestesítője Zalka Máté. Az első világháborúban Kun Bélához hasonlóan orosz fogságba esik, és csatlakozik a Lenin vezette forradalomhoz. Az oroszországi polgárháború idején, 1919-20-ban a fehér ellenforradalmi erők ellen küzd. 1920-ban belép a KMP-be, de mindvégig a Szovjetunióban marad.

Diplomata, majd a moszkvai Forradalmi Színház igazgatója. 1936-tól a 12. nemzetközi brigád parancsnoka. Mindössze 41 évesen hősi halált hal a spanyol polgárháborúban.

Akik túléltek Spanyolországot, a magyar kommunista mozgalom új vezetői lesznek. Rajk László a polgárháború idején 28 éves. A magyar zászlóalj politikai biztosa. 1945 után a párt egyik vezetője, belügy-, majd külügyminiszter. 1949-ben kommunistaként hal meg.

A spanyol polgárháború legendás résztvevője Münich Ferenc is, aki Flatter Ottó őrnagy néven küzd. Münich ekkor már 51 éves, de még nagy jövő vár rá. 1945 után az új magyar rendőrség egyik megteremtője. Később diplomáciai szolgálatba kerül. 1956-ban pontosan tudja, hogy ellenforradalom van, és Kádár János mellé áll. 1956. november 4-től a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányban a fegyveres erők és a közbiztonsági ügyek minisztere, miniszterelnök-helyettes. 1958-61 között hazánk miniszterelnöke. 1967-ben távozik örökre.

A Komintern képviselőjeként Pedro fedőnévvel vesz részt Gerő Ernő, aki Negrin miniszterelnök tanácsadója. Gerő ekkor 39 éves. 1945 után a Rákosi Mátyás vezette MDP-ben ő a második ember. 1956-ban rövid ideig a párt főtitkára. Felelőssége van mindabban, jóban és rosszban, ami az 1950-es években történt. 1956 után nem térhet vissza a politikai életbe. 1980-ban hal meg.

„Spanyolos” Tömpe István is. A polgárháború idején lép be a KMP-be. Később emigrációba kényszerül. 1945 után Rajk László titkára. 1956-ban Kádár János mellé áll. Belügyminiszter-helyetesként ő a karhatalmi erők vezetője. Később a Magyar Rádió és Televízió elnöke. 1983-ban éri a halál.

A spanyol front harcosai közül kerül ki Szalvay Mihály is, aki ekkor 38 éves, de már komoly mozgalmi múlt áll mögötte. A Tanácsköztársaság leverése után 15 év fegyházra ítélik, de egy év elteltével

MÜNICH FERENC

megszökik. 1945 után ő az ÁVH Határőrség parancsnoka.

32 évesen itt esett át a tűzkeresztségen Mező Imre is, aki később a kommunista párt egyik vezetője. 1956 októberében a budapesti pártbizottság titkára, a Köztársaság téri partház védője. Ekkor hal hősi halált.

Spanyolországban harcol egy akkor 24 éves fiatal magyar kommunista is, Steinmetz Miklós, aki majd 1944-ben, Budapest határában szovjet parlamenterként hal hősi halált. És még sorolhatnánk a neveket...

KOMINTERN ÉS A POLGÁRHÁBORÚ

A szovjet kommunisták vezetése 1936 augusztusában dönt arról, hogy segítséget kell adni a köztársasági erőknek. Az ülésen részt vesz Georgi Dimitrov és Dimitrij Manuilskij is, a Komintern vezetői. A Komintern Végrehajtó Bizottság 1936. szeptember 16-17-i ülésén dönt a spanyol forradalom megsegítésének formáiról. Ezt követően indul meg a nemzetközi brigádok szervezése. A külföldi önkénteseket 7 brigádba szervezik. Egy-egy brigád létszáma elvileg 2000-3000 fő. Zalka Máté a 12. Garibaldi-brigád parancsnoka. A szovjet szervek adatai szerint 1938 áprilisáig mintegy 32 ezer internacionalista érkezik Spanyolországba. Közülük 4575-en halnak hősi halált.

A haditechnikát a Szovjetunió adja. Három év alatt 802 repülőt, 362 harckocsit, 772 szovjet pilóta, 351 harckocsizó és számtalan más katonai szakértő harcol a spanyol köztársasági erőkben. A szovjet katonai tanácsadók vezetője az a Jan Berzin, akit még a Komintern első idejéből ismerünk.

TANULSÁGOK A KMP TÖRTÉNETÉBŐL:

1. Internacionalizmus nélkül nincs kommunista párt.
2. A magyar kommunista mozgalom harcának kiemelkedően szép példája a magyar kommunisták részvétele a spanyol polgárháborúban.
3. Mártírjaink emlékéét őrizni kötelessége a Munkáspártnak.

KOREA NEM ELADÓ!

AMERIKA PÉNZSEL, FEGYVERREL ÉS ALJAS PROPAGANDÁVAL KÜZD A NÉPI KOREA ELLEN

A koreai nép életkörülményeinek javítása a KNDK legfontosabb célkitűzései közé tartozik – jelentette ki a közelmúltban a Jagang tartományban tett látogatása során Kim Jong Il, a Koreai Munkapárt főtitkára, aki egyben a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Honvédelmi Bizottsága elnöke és a Koreai Néphadsereg Főparancsnoka is. Nem sokkal előtte, június 23-án döntött úgy a párt Politikai Bizottsága, hogy ez év szeptemberére összehívják a Koreai Munkapárt pártértekezletét. Ez számos tanácskozást jelent, amelyek során kialakítják a párt politikáját és döntenek a személyi változásokról is. A cél a „virágzó és erős szocialista nemzet” építésének elősegítése. Az esemény egybeesik a Koreai Munkapárt megalakításának 65. évfordulójával, amelynek megünneplésére Korea-szerte készülnek.

A KNDK-ban a párt belső ügyeit, különösen a személyi kérdéseket hagyományosan nem hozzák nyilvánosságra. Ez nem azt jelenti, hogy a párt tagsága nem tud róluk. A párt tagsága részt vesz a kérdések eldöntésében, de úgy vélik, hogy a világnak nem a részleteket kell megismernie, hanem majd a végső, kiérlelt döntést. Ez egyébként nem koreai jelenség, így van ez számos más országban is. Ami ma „végső, kiérlelt döntésként” elmondható, az az, hogy lesznek személyi változások, de hogy pontosan milyenek, azt még nem tudni. Kim Jong Il, a párt és az ország vezetője az idén 69 éves. 1994 óta vezeti az országot, és tény, ami tény: a KNDK átvészelte a Szovjetunió szétesését

is, a természeti katasztrófákat is, és az amerikai imperializmus szünni nem akaró támadásait is.

A KNDK vezető lapja, a Rodong Sinmun augusztus 2-án vezércikkben rögzítette a párt hitvallását: „A Koreai Munkapárt elkötelezett a Juche eszméje, az elnök Songun eszméje mellett, a párt tagjai, mint a párt katonái teljesítik küldetésüket és kötelességüket. A Koreai Munkapárt forradalmi élcsapat, amely hű marad Kim Jong Il eszméjéhez és vezetéséhez mindaddig, amíg az eszmék brilliáns valósággá nem válnak.” A Juche eszme a korábbi vezető, Kim Ir Szen nevéhez fűződik, aki úgy gondolta, hogy az országnak saját erőire kell támaszkodnia a szocializmus építésében. A Songun-eszme Kim Jong Il idején született. Lényege az, hogy folytatva az önerőre való támaszkodást, a hadsereget, mint szervezett és jelentős erőt a szocializmus építésének központjába kell állítani. A hadsereg egyszerre oldja meg sok százezer ember foglalkoztatását, élelmezését, sőt nevelését, képzését is, miközben jelentős gazdasági és kulturális feladatokat is ellát.

A KNDK léte zavarja a tőkés or-

szágokat. Az USA és Dél-Korea nem véletlenül döntött úgy, hogy augusztus és szeptember folyamán az amerikai és a dél-koreai fegyveres erők az eddigi legnagyobb közös tengeri hadgyakorlatukat tartják meg. A cél világos: katonailag provokálni a szocialista Koreát, nyomást gyakorolni az ottani belpolitikai folyamatokra.

A KNDK ezúttal sincs egyedül. Hu Jintao, a Kínai KP főtitkára, Kína elnöke július 30-án fogadta a KNDK új pekingi nagykövétét, és ezt az alkalmat használta ki arra, hogy megerősítse Kína álláspontját: Kína és a KNDK hagyományosan barátok, és az egyre keményebb nemzetközi viszonyok sem változtattak ezen. Kína továbbra is erősíteni kívánja a két ország barátságát és együttműködését. Augusztus 6-án a kínai külügyminisztérium közölte: Kína komolyan kéri az USA-t és Dél-Koreát, hogy vizsgálják felül döntésüket.

***

A Munkaspárt elnöke levélben kívánt sikereket Kim Jong Il főtitkárnak a Koreai Munkapárt szeptemberi értekezletének előkészületeihez és a KNDK felszabadulásának közelgő évfordulója alkalmából. „Meggyőződésünk, hogy a párt tagjainak széles részvételével lebonyolítandó pártértekezletek lehetővé teszik, hogy a koreai elvtársaink áttekinthessék az elmúlt évek munkáját, összegezzék azokat a sikereket, amelyeket a KNDK népe elért a hadsereg-központú szocializmus valóra váltásában, az ország gazdasági, kulturális fejlődésében, védelmi erejének megszilárdításában” – olvasható a levélben. ■

STRATÉGIAI GYŐZELEM

Fidel Castro, a Kubai Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára augusztus 13-án tölti be 84. életévét. Az elmúlt években Magyarországon is aggodalmat váltottak ki az egészségi állapotáról szóló hírek. Születésnapja előtt röviddel Castro sok embernek okozott örömet világszerte: ismét megjelent a nyilvánosság előtt. A kubaiak már nem csak televízióban láthatták, hanem emberközelben is.

Augusztus 2-án Castro mutatta be La victoria estratégica (Stratégiai győzelem) című önéletrajzi írását, amely az 1959-es kubai forradalom győzelméhez vezető utat vázolja fel. E könyv írása még a Sierra Maestra hegységben kezdődött, hősies körülmények között, amikor 300 forradalmár küzdött a Batista-féle hadsereg 10 ezer katonájával – mondta bevezetőjében Katiuska Blanco, a könyv szerkesztője. Castro a kubai forradalom történelmi vezetője – mondta –, de egyben kitűnő író is, akinek írásait „a tökéletességre való törekvés, a legmegfelelőbb szavak és kifejezések keresése, a nyelv tisztasága” jellemzi. A több mint 800 oldalas könyv most 10 ezer példányban jelenik meg, de 50 ezres kiadást terveznek, tekintettel a nagy érdeklődésre.

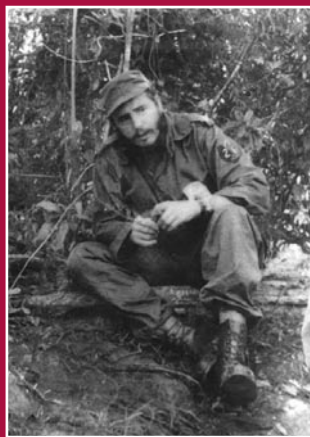
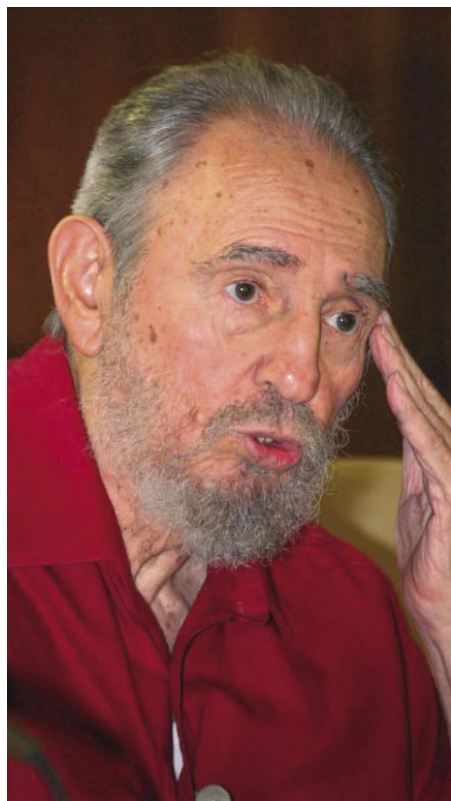

Nagyon nehéz munkát kellett végezni – mondta el maga Fidel Castro –, milliónyi anyagot kellett átnézni, s, ahogyan mondani szokás: „rendbe kellett szedni az emlékeket”. A forradalomban mi mindig az igazságot mondtuk, tette hozzá, és ez igaz a könyvre is. „Mindig az igazságot mondani – ez

alapelvünk volt, amit soha nem sértettünk meg.”

Jó egészséget kívánunk Önnek, Castro elvtárs, a kubai népért, a szocializmusért végzett munkájához! – írta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke születésnapjához, amelyet a kubai kommunista vezetőségnek küldött. ■

A MUNKÁSPÁRT KUBA MELLETT ÁLL

A Magyar Kommunista Munkáspárt a leghatározottabban elítéli az Egyesült Államok kormányának döntését arról, hogy Kubát a terrorizmust támogató országok között tartja nyilván.

A Kubai Köztársaság számtalanszor tanúbizonyságát adta annak, hogy semmiféle olyan akciót nem támogat, amely sérti a népek biztonságát és békéjét, az emberek nyugalmát és biztos jövőjét.

Az Egyesült Államok ugyanakkor az állami terrorizmus politikáját folytatja. Erőszakkal lép fel mindenki ellen, aki nem akar amerikai módon élni és gondolkodni, aki másként képzei saját népe és családja jövőjét, mint az Egyesült Államok.

A Munkáspárt teljes rokonszenvéről biztosítja Kuba népét, Kuba dolgozóit, akik évtizedek óta nehéz körülmények között, de következetesen haladnak előre a kubai nép által választott úton.

Budapest, 2010. augusztus 5.
Magyar Kommunista Munkáspárt
Elnöksége

KERGESD AZ IMF-ET!

Az Ukrán Kommunista Párt elhatárolódik a kormány közleményétől, melyben az olvasható, hogy a gázár emelése elengedhetetlen és az IMF-megállapodás része.

A párt népszavazást kezdeményezne, hogy az ország szakítson meg minden kapcsolatot az IMF-fel. Ukrajnának 8 hónap alatt kell duplájára emelnie a lakossági gázárát az IMF-diktátum értelmében.

A kormány közleménye szerint a lakossági gázár emelése az IMF és Ukrajna közötti hitel-megállapodás alapvető része; a gázárnak közelíteni kell a piaci árhoz. Ez elengedhetetlen, hogy ne az állami költségvetést terheljék a kiadások.

Pjotr Szimonenko, az Ukrán Kommunista Párt elnöke kijelentette, hogy elhatárolódik a kormánydöntéstől és, „ha a kormány nem képes ellenállni az IMF és más nemzetközi pénzügyi terroristák nyomásának, úgy a kommunista honatyák azt javasolják, hogy össznépi referendumon határozzanak a választópolgárok a további együttműködés betiltásáról a valutaalappal”.

A politikus azt mondta, hogy a kommunista párt kompenzációs intézkedésrendszert javasol, mely semlegesítene az augusztusi gázár és közüzemi díjak emelésével járó szociális csapást.

A Szabadság megjelenéséről

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy A Szabadság következő heti lapszáma az augusztus 20-ai ünnep miatt egy nappal korábban, augusztus 19-én, csütörtökön jelenik meg. Ezen a napon várjuk a terjesztő-futárokat is.

Szerkesztőség és Kiadó

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>